

№ 116-117 Цена 10 сот. Вересень і Жовтень 1936 р. 9-10

Адрес редакції: дер. Богушовка, пошта Княгинінек к/ Луцька

Рік 11-й

Новая правдивая дорога життя

Розумни зрозуміють!

Близькій час і справдиться всяке видиво пророче. — Бо се Я, Господь, буду говорити і яке слово ні проречу, воно справдиться, тай не буде проволокі; такі за ваших днів, ти доме (християнство, теперишне) упрямий, виречу слово, і зараз спевню його, говорить Господь Бог. Прор. Езекиель 12, 23—25.

Ото сьогодні настав той час, що виповняються всі видива пророчи. Бог-же есть Дух святий і якщо говорить, то говорить через уста своїх пророків. Бог од початку проговорив чрез своїх пророків, що має бути в конці, і Він те що проговорив виповняє в дійсности в наши дні життя; Як написано: з усіх обітниць, що давав Господь Ізрайлевому домові, ні одна небула марною; усе справдилось. Книга Ісуса Навина 21, 45. Всі ті що читають святу Божу книгу біблію і не розуміють пророчих слів, путаються, блудять і превратно тлумачать, бо їм не дано свише от Бога знання. Наприклад: як дочитаються до слова „Ізраїль” то думають і толкують що слово „Ізраїль”, відноситься до жидів: но хто зїв книгу Господню, то той знає що слово Ізраїль означає і християнській мір (світ), Бо так написано: Він один ваше освященне, та Він камень спотикнення та скеля згіршення обом домам Ізраїля; Він есть і западня осадникам Ерусалиму Исаї 8, 14.

Всі старозавітни пророкі писали о Христі Ісусі, і Його нарід Божій, (нарід жидівській) не познав, не приняв, і не увіровав, а ще й розпяв. А що ж робить тепер Християнський нарід? Чи познав Його? чи приняв Його? Чи увіровав в Його? Ні. Не познав, не приняв і не увіровав. А то для того, щоби ніхто не хвалився, а щоби обидва народи, як жидівській так і християнській розкаялись і примирились.

Бог, нетільки жидівській і християнській есть? А Бог всіх народів есть: Глаголе бо писанне: Всяк, хто вірує в Нього, не осоромиться. Бо нема ріжници між жидовином і Греком, Він бо Господь, усіх, багатий для всіх, хто призиває Його. До Римлян 10, 11—13. Дальше, святий Апостол пророк Божіи Павло пише: Не відопхнув Бог людей своїх (жидів) котрих перше знав... Глаголю й питаю тепер: чи вони (жиди) спіткнулись, щоб (на завсіді)

упали? Нехай не буде! їх то упадок і спасенне поганам, (язичникам християнам теперішнім) щоб завдати їм зависти. Колиж упадок їх богацтво світу, і відпаденне їх богацтво поган, скільки ж більше повнота їх? Вам бо поганам (теперешнім язичним бумажним християнам) глаголю, на скільки я Апостол поганам: Службу мою прославляю, чи не завдам як зависти тілу моему, і не спасу которих із них. Коли бо відкинете їх примиренне світові, що ж (буде прийняте, коли не житте з мертвих

Нема бо чого бумажним християнам виноситись і хвалитись перед жидами, не познали Його не одни не другі, і нехто не може похвалитись. Зачинив бо Бог усіх у непокору, щоб усіх помилувати. До Рим. 11, 1—35.

Читачеві і слухачеві треба знати, що сьогодні настав День, Великий Господень і жиди єсть живая наглядная історія. Я не раз уже писав: що те, що єсть тепер в світі, як то: різни організації, різни видумкі, як машини, газу, спорти, моди і все все що тільки сьогодні єсть, то повинно бути; бо сей світ називається—злий, лукавий, перелюбний, такій поганій світ, (стрій, порядок, правліне) вже не буде нігди на землі. Пророк Еремія возвишає свій голос, говорить: Ой горе! страшний той день, не було такого нещасний час для Якова, але йому прийде рятунок. А Великий пророк і Господь наш Ісус Христос говорить: буде бо тоді мука велика, якої не було від настання світу до сього часу, і не буде Еван. Матт-я 24, 21.

Сьогодні чуть не цілий світ возстає протів жидів; а то все для того щоб вони шукали не гішефтів і золота, а щоб шукали Бога, Бога Якового. Знайдуть же Його, як буде їм тісно; так бо говорить Бог чрез уста Давида: Покличе Мене, і озвуся, буду коло нього в тісноті, вислобоню його і прославлю. Господь при вас, коли ви при Йому; і коли ви шукатимете Його, ви знайдете Його, коли же покинете Його, Він покине вас. „Але коли ви обернетесь в свої нужді до Господа Бога Ізраїлевого і шукатимете Його, то й Він дасть вам знайти себе. 2 кн. Пар. 15, 2—4.

Господь наш Ісус Христос кончає вибір Своїх, із сього поганого так званного християнського світа, і обертається до жидів, раді їх отців: Авраама, Ісаака, і Якова, котрим поклявся Собою. В теперішній же час, як хто шукає Бога і знаходить Його; то виходить з тих диявольських організацій, бо считає те все не потрібним, гідним, і мерзотою, і ідолопоклонством; то такого чоловіка чи жінку називають безбожником-комуністом; і тому всему, учать так званні пастирі, —духовни отці церквів різних; думають ще обманом своїм жити. Но не буде так як було,—тепер настав День воздаяній по ділам.

Як видно, Господь вибрав Собі остаток з язичників, (з християн) як написано: Рим. 11,25. Не хочу бо, щоб ви не відали тайни сееї, брати, (щоб не були сами в собі мудрими) що осліпленне від часті Ізраїлеви сталося, докі сповненне погам увійде. Як же Бог обертається до жидів? Бог говорить: Я, кого люблю, докоряю і караю; будь же ревний і покайся. Одкр. 3,19. Кого бо любить Господь, того він

і карає, і ласкавий Він до того, як отець до сина свого. прип. 3,12. Сину Мій, не гордуй караннем. Господнім, ані слабни, докоренний від Нього; кого бо любить Господь, карає, і б'є всякого сина, котрого приймає. До жидів 15,3—8. Сьогодні, чуть-ли не всі народи на сьвіті, стають протів жидів, і жиди хоч би не хотіли, то мусять обернутись до Бога, і шукати ми Його, і знайдуть Його. Уже, шукають Його, бо хочуть переглянути тіі акти, що засудили на смерть Помазанника Ісуса. Як же стануть пильно переглядати акти стариї, Ісуса; то есть вповні надія, що оправдають Його тепер. Оправдають, — значить: приймають Його, признають Його за Мессію, за Царя свого. Ото буде воскресенне з мертвих; сповниться слово Апостола Павла.—Коли бо відкинута їх примиренне сьвітови, щож буде прийняте, коли не житте з мертвих.

Жиди есть живая наглядная істория; бо жиди були спочатку Божій нарід. Од жидів пророкі, од жидів наш Спаситель і Господь Ісус Христос. Бог наш, не с кім не совітується; робить Сам що хоче. А робить,—тільки те що определив чрез Своїх слуг; для того щоб Його слугі, ми не були посоромлени. Коли ж росчина сьвята, то й заміс; і коли корінь сьвят, то й вітте. Ни жиди прийдуть до поган, (язичників олімпійських ігрищ) а погани дожидів; не вітка кориня носить, а корінь вітку. Не той бо, хто явно (такій) есть Жидовин, і не те, що явно по тілу, обрізанне, а которий потай, (той) Жидовин, і обрізанне (есть обрізанне) серця в дусі, (а) не в писанню; йому і похвала не від людей, а від Бога. Рим. 2,28—29.

Люди сьвіта сього, не знають правдивого Вічного Бога, не знають, вони і нас, сьвідків Божих. Коли би знали Бога, то знали би і нас. Ми не дивуємся, і не гніваємось на ріжних писаків (писунів) з нової доби і другіх газет, що нас поносять ріжними словами; считают нас не чим, сьмітем; но ми сьвідкі Божи, за їх Бога молим, і говорим: Отче Небесний, прости їм, бо вони не відають що роблять.

Була сівба, тепер настали жнива; що хто сів, те буде і пожити.—Так судив Бог. Божій суд справедливій; Бог, воздає кожному чоловікови по ділам Його. Тим більше, воздає Бог тому, хто йде впереді, і каже, „я сьвіт”. А сьвятий Іоан каже і се обитниця, котрими чули від Нього, і звіщаємо вам, бо Бог сьвітло, і ніякої у Нього темряви. 1 Іоана 1, 5. Другій сьвідок Божій Давид говорить: Слово Твое сьвітильник перед ногами моїми, і сьвітло на стежці моеї. А імя Його (Боже) зоветься Слово Боже. одкр. 16, 11—16. Слово Боже есть Бог; а слово людей сього лихого сьвіта есть диявол. Роздивімся і розсудім! Слово Бог, всюди і всім каже; люби другого як себе самого. Слово людей сього сьвіта, во всіх газетах, журналах, і в книгах, ни каже люби другого як себе самого; а сіе вражду, як ни національну, то клясову, або релігійну; то есть робота диявола—бога сього згнившого лихого сьвіта.

Сьвідок Божій Даниїл, пише: Потім засядуть судді і віднимуть у нього власть занапащувати, нищитин та вигублювати до наща-

ду. 7, 26. Другій свідок Божій Йоан говорить: І бачив я престол великій білий, і сидячого на ньому, від котрого лица утікла земля і небо, і місяця не знайдемо їм. Також бачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і розгорнуто—книгі; ще іншу книгу розгорнуто, то єсть життя; і суджено мертвих з того, що написано в книгах по ділам їх одкр. 20, 11—12. Ми свідкі Божи, оживши з мертвих, бачим: отчого йде погибель. Погибель йде от сього людського слова світа. Всякій писака називая себе світом; понаписовали і пишуть на ріжних языках, під ріжними назвами багацінь книжок, журналів газет і всего, а все ворожжо, національно, клясово, релігійно, і патріотично; (ідіотично) молодіж читає, тим заряджається, і йде в погибель, в тюрми; а тюрма (в'язниця) єсть розсадник зла. Тепер розсудім хто виноват? Винувати ті, що себе називають світом, а сіють пишуть тьму, ненависть друг другу, наставляють народ на народ, царство на царство, партія на партію.

Погляньте сюди? всяку гідоту, мерзоту, облуду, все що гонить до погібелі, назвали і називають святом. Наприклад: Всі на свято на бідій горі,—свято дитини, свято матери, свято молочарні і інші і інші, всі такі свята переписати, то в мене часу на те нема. Погляньмо но ми, що в тіх святах єсть святого? Нема ничогісенько святого доброго! А една гідота, музика, п'янство, перелюбство, обманство буйство, душегубство—бадання, суди, стони, слези, в'язниці, і ціле пекло; і там єсть порадни люди, влада, учителя, духовенство, роблять свято—ждуть хтось їм прийде зробити порядок, і те робиться во всіх краях і панствах. Ми не удивляємось, що те робиться в Азії в народів неспросвіченних, не культурних. Но, на що ж те робиться озьде в нас, скрізь стоять крести і на дорогах, і на головах і на грудях і на углах і на столах і на окнах і скрізь де не глянь, щей називаєтесь християнство. Деж в вас той Христос? Хіба ж Він в тіх крестах? Ні. Він так не учив, нигде того нема написано в святому письмі. Обдумайтесь люди і покайтесь, читайте Евангелію. Тільки, не читайте так, як дочитались пятидесятники, і зовсім подуріли і танцюють, бо дочитались до того, що покідали, порвали біблії. Одкінули Слово боже! то Бог одибрав їм розум.

Служитель Божій Давид пише: Провалились народи в пропасть, що викопали їй; зловилась нога їх у сітях, що заставили їх тайно. Пізнали Господа, Він звершив суд; безбожник запутався в ділах рук своїх. Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога. Бо не буде завсіди забутий вбогій, і не пропаде на вікі надія смирних. Встань Господи, щоб не взяв верх чоловік: нехай перед лицем Твоїм приймуть суд народи. Напусти, Господи, страх на них; нехай знають народи, що вони смертні люди. Пс. 9, 15—20.

Видавець і редактор *Стефан Вохонюк*